

אלוהים גמיע דביב וגמיע אלטיר גמיע דאביב עלא
אלארץ לאטוויפהון כרגו מן אלצפיניה: 20. ויבן - ובנא
נוח מדבח קידאם אלה ואכד מן גמיע לבהימיה דכייה ומן
גמיע טיר דיכי וצעד אצעיד פיל מדבח: 21. וירח -
וקיביל אלה אלא קרבנו ביל רצא וקאל אלה פי באלו לם
אעוויץ ליאשתים עאד אלא אלארץ פי סבאב אלאנסאן אין
מגיד קלב אלאנסאן ראדי מן זגרו ולם אעוויץ עאד
ליאצרוב אלא גמיע עאיט כאלדי צניעית: 22. עד גמיע
אייאם אלארץ זרע וחציר וברד וחאר וציף ושיתיה ונהאר
וליל לם יבטאלו:

ט

1. ויברך - וברך אלרב אלא נוח ואלא בנינו וקאל ליהון
נמו וכתרו ומאלו אלא אלארץ: 2. ומוראבם - וכופכון
ופזעכון יכון עלא גמיע וחשית אלארץ ועלא גמיע טיר
אלסמא פי גמיע אלדי תידבי אלארץ ופי גמיע סמכית
אלבחר פי ידיכון יכונו מסלאמין: 3. כל - גמיע דבב
אלדי הוא עאיט ליכון יכון לל אכל כי כצרית אלעישיב
געלת ליכון אלא גמיע: 4. אך - פקט בשארי פי נפסו דמו
לם תאכלו: 5. ואך - ופקט אלא דמכון לאאינפיסכון
אלתימיס מן יד גמיע וחשיה אלתימסו ומן יד אלאנסאן מן
יד רגול אכו אלתימיס אלא נפס אלאנסאן: 6. שפך -
סאפיך דם אלאנסאן פיל אנסאן דמו ינסיפך אין פי צורית
אלרב כלק אלא אלאנסאן: 7. ואתם - ואינתו נמו וכתרו
דבו פיל ארץ וכתרו פיהא: 8. ויאמר - וקאל אלרב אלא
נוח ואלא בנינו מעו קאיילא: 9. ואני - ואנא הוודאני
מתאבית אלא אחדי מעכון ומע נסלכון תבעכון: 10. ואת
- ואלא גמיע נפס וחשיה אלדי מעכון פיל טיר פיל
בהימיה ופי גמיע וחשית אלארץ מעכון מן גמיע כרגין
ספיניה לגמיע וחשית אלארץ: 11. והקימתי - ואתבית
אלא אחדי מעכון ולם ינקיטיע גמיע בשארי עאד מן

אלגימיר וטווק אלסמא ונמנע אלמטר מן אלסמא:
3. וישבו - ודיגעו אלמא מן עלא אלארץ מצי ורגוע וניקסו
אלמא מן חיד מייה וכמסין יום: 4. ותנח - ונחטית
אלספיניה פי שהר אלסאביע פי סבתעשר יום לל שהר
עלא גביל אררט: 5. והמים - ואלמא כאנו מאצי ונקס
חיתא שאהיר אלעאשיר פי עשרה פי ואחיד לישהר
אתביאנו רוץ אלגבל: 6. ויהי - וכאן מן חיד ארבעין יום
ופתח נוח אלא טאקית צפיניה אלדי צניע: 7. וישלח -
ובעת אלא אלקאק וכרג כרוג ורגוע חיתא יבאס אלמא מן
עלא אלארץ: 8. וישלח - ובעת אלא אלחממיה מן ענתו
לינצור אנכאן כאפו אלמא מן עלא וגה אלארץ: 9. ולא -
ולם וגדית אלחממיה ריאחא לקדם ריגלהא ורגעית אליה
אלא אלצפיניה אין מא עלא וגה אלארץ ומאד ידו ואכדהא
וגאב ליהא אליה אלא צפיניה: 10. ויחל - וצטבר עאד
סבע אייאם אכראניין ועוויץ בעת אלא אלחממיה מן
צפיניה: 11. ותבא - ואיגית אליה אלחממיה לווקת
אלעישיא והוודא ורקית זתון כטפיה פי תמהא ועיריף נוח
אין כאפו אלמא מן עלא אלארץ: 12. ויחל - וצטבר עאד
סבע אייאם אכראניין ובעת אלא אלחממיה ולם עוודית
ליתירגע אליה עאד: 13. ויהי - וכאן פי ואחיד וסית
מיאית סניה פי ניסאן פי ואחיד לישהר נישפו אלמא מן
עלא אלארץ וזוול נוח אלא גטא צפיניה ונצר והוודא נישפו
וגה אלארץ: 14. ובחדש - ופי שהר אלתאני פי סבעה
ועשרין יום לישהר יבסית אלארץ: 15. וידבר - וכלם
אלרב אלא נוח קאיילא: 16. צא - כריג מן אלספיניה
אנתא וזוגתך ובניך ונסוואן בניך מעך: 17. כל - גמיע
אלוהים אלדי מעך מן גמיע בשארי פי טיר ופיל בהימיה
ופי גמיע דביב דאביב עלא אלארץ כריג מעך וידבו פיל
ארץ וינמו ויכתרו עלא אלארץ: 18. ויצא - וכרג נוח
ובנינו וזוגתו ונסוואן בנינו מעו: 19. כל - גמיע

ח

7. הערב - אלקאק, וכן ב: קק. ככל הנראה טילה ארמית, שכן מצאנו
"קאקא" בתלמוד כשם עוף, ובתרגומים הארטיים תרגמו את "קאת" (ויקרא
ט 18; דברים יד 17): קאקא (ראה ערוך השלם, ערך "קק"). לדיון על השם
"קאק" כתרגום ל"קאת" בתרגומים הארטיים, כולל התרגום הארטי
השומרוני, ראה טלשיר 1981, עמ' 167-168. אולם הקרוב ביותר לתרגום
זה מצאתי במילון ארטי-עברי בלהג יהודי ואכו, שבו "קאק" הוא עורב שחור
(קאק, קאקים, קאקי). ראה שילה, כרך ב, עמ' 626. יש לציין שבאכדית qaqû
הוא מין ציפור. ראה CAD, כרך Q, עמ' 124-125. ככל הנראה בלהגים
הערביים היא ייחודית ללהג הערבי הסורי (ראה ברתלמי 1936, עמ' 689).

8. מאתו - מן ענתו = ב: מן ענדו, כנדרש. 11. טרף - חטף, כעקבות
רש"י: טרף - חטף. 13. בראשון - בניסן, וכן ב, וראה רש"י: "לר"א הוא
תשרי, ולרבי יהושע הוא ניסן (ר"ה יב)", על פי: "החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה" (שמות יב 2). 20. מזבח לה' -
מזבח לפני ה'. 21. וירח וגו' - וקיבל אלהים את קרבנו ברצון. כת"א:
וקביל ה' ברעוא ית קרבניה. וכן רס"ג. אסף - אעוויץ = אעוויד. חילופי ד/צ
מצויים בלהג החלבי.

ט

9. בריתי - אחדי, וכן בהמשך בכל מקום = אחדי = עהדי.